

Diverse Internationalisation Of Teacher Education

Manual de formació local

Universitat Rovira i Virgili en Tarragona

Aquest manual incorpora els resultats del projecte Dite:

2021-1-PI01-Ka220-Hed-000031129

Cooperation Partnerships In Higher Education

Project Result Number 3:

Design And Development Of The In-House Training Materials (2024)

Cofinanciado por
la Unión Europea

Coordinador

Socios

ADAM MICKIEWICZ
UNIVERSITY
IN POZNAŃ

Cofinanciado por
la Unión Europea

Financiado por la Unión Europea. Las opiniones y puntos de vista expresados solo comprometen a su(s) autor(es) y no reflejan necesariamente los de la Unión Europea o los de la Agencia Ejecutiva Europea de Educación y Cultura (EACEA). Ni la Unión Europea ni la EACEA pueden ser considerados responsables de ellos.

Índex de contingut

<u>1. INTRODUCCIÓ A LA INTERNACIONALITZACIÓ DE L'EDUCACIÓ</u>	<u>5</u>
1.1. LA GLOBALITZACIÓ COMPARADA AMB LA INTERNACIONALITZACIÓ	5
1.2. PORTAR LA INTERNACIONALITZACIÓ A CASA: FOMENTAR LA CONSCIÈNCIA I LES ACTIVITATS D'APRENENTATGE EXPERIENCIAL	6
<u>2. ELS PRINCIPIS DE LA INTERNACIONALITZACIÓ INCLUSIVA.....</u>	<u>9</u>
<u>3. DIVERSITAT D'ESTUDIANTS</u>	<u>11</u>
<u>4. COMUNICACIÓ INTERCULTURAL</u>	<u>13</u>
4.1. LA METÀFORA DE L'ICEBERG	14
<u>5. LA NECESSITAT D'INTERNACIONALITZACIÓ EN LA FORMACIÓ DOCENT</u>	<u>16</u>

BENVINGUT/DA AL CERCLE DE FORMADORS DITE (INTERNACIONALITZACIÓ DIVERSA DE LA FORMACIÓ DEL PROFESSORAT)

Aquest manual està relacionat amb el **Resultat 3 del projecte DITE: Disseny i desenvolupament dels materials de formació interna.**

Un grup de formadors de professorat de 4 universitats europees va realitzar un curs de formació per a provar com aplicar components internacionals a la Formació del Professorat. El següent pas va ser organitzar una capacítació interna per als estudiants de Formació de Professorat en les seves respectives universitats. Aquest és un resum dels seus esforços per **guiar-vos a través dels aspectes més importants de la Internacionalització de la Formació del Professorat (ITE, per les seves sigles en anglès).**

Els **resultats d'aprenentatge esperats** són que els formadors, després de finalitzar el programa DITE, siguin capaços de comprendre i explicar els conceptes bàsics de:

- La globalització comparada amb la internacionalització;
- Les principals tendències, actuals i futures, de la internacionalització de l'educació;
- La importància de la internacionalització de l'educació;
- La importància de la internacionalització per a la societat i
- La importància de la internacionalització inclusiva.

Per a obtenir més informació sobre la Internacionalització Diversa de la Formació del Professorat, consulteu el nostre [Manual de Formadors DITE](#), que us permetrà aprofundir en el tema i consultar una àmplia selecció d'activitats que podreu utilitzar a l'hora d'impartir classes a l'escola.

Małgorzata Kopalska

Coordinadora del projecte DITE
Universitat de Szczecin

1. INTRODUCCIÓ A LA INTERNACIONALITZACIÓ DE L'EDUCACIÓ

Basada en el Manual de Formadors DITE 2. INTERNACIONALITZACIÓ LOCALMENT I GLOBALMENT per Uwe Brandenburg, Marina Casals Sala

❖ internacionalització

"el procés d'integrar una dimensió internacional, intercultural o global en el propòsit, les funcions (principalment d'ensenyament/aprenentatge, investigació, servei) o la impartició de l'ensenyament superior" Jane Knight (2004).

5

❖ internacionalització

"el procés intencional d'integrar una dimensió internacional, intercultural o global en el propòsit, les funcions i la formació de l'educació post-secundària, amb la finalitat de millorar la qualitat de l'educació i la investigació per a tots els estudiants i el personal, i aportar una contribució significativa a la societat" De Wit, Hunter, et al. (2015).

❖ internacionalització global

"un compromís, confirmat a través de l'acció, d'infondre perspectives internacionals i comparatives en les missions de docència, investigació i servei de l'educació superior. Conformar l'ètica i els valors institucionals i afecta a tota la indústria de l'educació superior" John Hudzik (2015)

Punts de debat:

- Quines parts de les definicions anteriors coincideixen amb la vostra experiència sobre la internacionalització?
- Basant-se en aquestes definicions, de quina manera podeu transmetre la importància de la internacionalització als vostres estudiants perquè ells també puguin integrar-la en la seva docència futura?

1.1. LA GLOBALITZACIÓ COMPARADA AMB LA INTERNACIONALITZACIÓ

La internacionalització de l'educació superior es refereix al procés d'integrar una dimensió internacional en les funcions de la docència, la investigació i els serveis de les institucions d'educació post-secundària. Això pot incloure una sèrie d'iniciatives, com ara acollir a estudiants internacionals, promoure oportunitats d'estudis a l'estranger i fomentar col·laboracions amb universitats en altres països.

D'altra banda, la globalització es refereix a la creixent interconnexió i interdependència dels països i les seves economies, cultures i poblacions, impulsada pels avenços en matèria de tecnologia i comunicació, així com per la liberalització del comerç i la inversió.

La internacionalització de l'educació superior i la globalització són conceptes relacionats però diferents. La internacionalització és una estratègia adoptada per les institucions d'educació post-secundària per promoure una dimensió internacional en les seves funcions de docència, investigació i servei, mentre que la globalització es refereix a la creixent interconnexió i interdependència dels països i les seves economies, cultures i poblacions.

6

Punts de debat:

- Com creieu que el concepte de globalització afecta la internacionalització de l'educació superior en general?
- Com afecta aquest concepte als sistemes nacionals d'educació superior i secundària?
- Com afecta al vostre àmbit d'estudi/disciplina?
- Com distingiríeu entre globalització i internacionalització?

1.2. PORTAR LA INTERNACIONALITZACIÓ A CASA: FOMENTAR LA CONSCIÈNCIA I LES ACTIVITATS D'APRENTATGE EXPERIENCIAL

❖ Internacionalització a casa

“La integració intencionada de dimensions internacionals i interculturals al currículum formal i informal per a tots els estudiants en un entorn d'aprenentatge nacional” Beelen, Jones (2015)

Un possible començament que pugui ajudar a introduir la internacionalització de les nostres societats, ciutats o escoles de secundària seria preguntar-nos: Què fa el teu institut en termes d'internacionalització? En aquest sentit, s'ha de proporcionar als participants tota la informació rellevant sobre la internacionalització a la secundària. Alguns dels temes importants que es poden incloure són:

- Què fa el teu institut en termes d'internacionalització?
- Té el teu institut una visió per a la internacionalització? Quines són les seves prioritats al respecte?

- Com es comunica la internacionalització? Com es pot saber què s'està implementant en aquesta matèria?
- Quina és la marca o imatge de l'institut? Està relacionada amb la internacionalització?
- El teu institut en xifres relacionades amb la internacionalització (números relatius a mobilitat, estudiants internacionals, projectes internacionals, etc.)
- L'experiència d'un o dos estudiants internacionals (una presentació en directe o un vídeo) o d'un estudiant immigrant, fins i tot per parlar de les dificultats, les diferències, la integració...
- Quines són les oportunitats de mobilitat? Existeixen? Podria haver-n'hi alguna?
- Existeix un sistema de companys/parelles lingüístiques? Podria haver-n'hi algun? Seria interessant?
- Existeixen associacions d'estudiants que s'ocupin de qüestions internacionals?
- Quines altres qüestions són rellevants per al teu context?

Si aquestes preguntes es realitzen en un context de societat, han d'adaptar-se en conseqüència.

El debat de la internacionalització

Sempre és bo començar per la pregunta PER QUÈ? Per què és important internacionalitzar les nostres escoles de secundària i les nostres societats? Tenim elecció? És necessari abordar el perquè, així com els aspectes negatius relacionats amb la internacionalització, ja que en cas contrari seria ignorar la realitat, evadir tots els aspectes negatius que també formen part de la complexa realitat que és la vida. És positiu abordar, des del principi, els prejudicis al voltant de la internacionalització, i la millor manera de fer-ho és permetre que els alumnes ho facin per si mateixos, sense que el/la professor/a hagi de convèncer-los de la importància de la internacionalització.

Divideix el grup en dos. Un dels grups estarà A FAVOR de la internacionalització, mentre que l'altre argumentarà EN CONTRA de la internacionalització. Els grups prepararan els arguments i després els presentaran a la resta, defensant els seus punts en un debat i escoltant els contra-arguments.

Al final de l'activitat, una reflexió grupal a l'aula ajudarà a comprendre i abordar els principals arguments a favor i en contra de la internacionalització a les nostres escoles/societats.

PROS	CONTRES
És important internacionalitzar per benefici dels nostres estudiants (preparar-los per a un món més globalitzat) ...	És car
Tenim una responsabilitat amb la nostra societat, i si la societat és internacional, nosaltres també hauríem de ser-ho	Per què acceptar estudiants internacionals que es beneficien del sistema però no hi contribueixen (no paguen impostos...)?
...	...

Quadre 1. Exemples d'arguments a favor i en contra de la internacionalització

La metàfora del transport

La metàfora del transport és una eina eficaç per comprendre i debatre la internacionalització de les escoles de secundària i de les regions. És atractiva i interactiva i permet als participants expressar les seves percepcions de manera creativa i dinàmica. En utilitzar una metàfora com a mitjà de transport, els participants poden identificar el perfil d'internacionalització del seu institut i pensar de manera diferent sobre la seva institució. Aquest enfocament és beneficiós tant per als participants com per al formador, ja que permet reflexionar i comprendre les percepcions internes de la internacionalització i pot conduir a prendre les mesures necessàries. A més, la metàfora es pot ampliar utilitzant dues imatges, una que representi l'estat actual de la internacionalització, i una altra que representi la situació futura i desitjada de l'escola o la societat.

Per a aquesta activitat, imprimiu imatges de mitjans de transport perquè tot l'alumnat pugui escollir-ne un que "els cridi l'atenció" i que els permeti explicar la visió del seu institut o societat en relació amb la internacionalització. Sigues creatiu/va! Poden ser mitjans tradicionals de transport (diferents tipus de cotxes, autobusos, trens, vaixells, avions), però també globus aerostàtics, cavalls, rais, camells, parapents, rucs, bicicletes, etc.

2. Els principis de la internacionalització inclusiva

*Basat en el Manual de Formadors DITE 3. INTERNACIONALITZACIÓ INCLUSIVA
per Marcin Wlazło*

Els principis més generals i, alhora, més importants de la inclusió versen sobre la igualtat i el respecte de les diferències. En el context educatiu, ens referim a la **igualtat d'accés a l'educació i a la diversitat de necessitats educatives de tots els alumnes**. Perquè la igualtat no sigui només una idea sense contingut en el cas dels grups minoritaris i els grups més susceptibles de rebre un tracte desigual, cal prendre mesures per igualar el desenvolupament i les oportunitats educatives. És important entendre l'accessibilitat i la participació com a principis que cal aplicar per igual en el context de la normativa legal, de l'estructura de les organitzacions (incloses les escoles) i de la creació de l'espai físic (accessibilitat dels edificis i del transport).

Encara que molts càlculs i descripcions dels principis de la inclusió a l'educació mostren el predomini de les qüestions relacionades amb les discapacitats dels/les estudiants, centrar-se en cada cas en el marc de la diversitat humana permet anar més enllà dels desafiaments purament educatius. Per tant, la **internacionalització inclusiva** es pot considerar des de la perspectiva del següent supòsit sobre **l'educació inclusiva**: L'educació inclusiva implica un canvi fonamental en el sistema educatiu existent, passant de considerar la diferència com un problema que cal solucionar a celebrar la diversitat dels/les estudiants i proporcionant tot el suport necessari per permetre una participació en igualtat de condicions (<https://www.allfie.org.uk/about-us/our-principles/>).

Figura 1. Principis de la inclusió. Font: compilació pròpia de l'autor.

És impossible traslladar els principis de la inclusió al camp de la internacionalització de l'educació i la formació de professorat sense parar especial atenció al **principi d'interseccionalitat**. Aquest principi suposa que la identitat completa d'una persona és

cocreada per diferents factors biològics i culturals que s'entrecreuen. La interseccionalitat es va introduir per primera vegada gràcies als estudis feministes, i el motiu d'això va ser la percepció per part de les dones negres que estaven experimentant un tracte injust tant per part de les dones blanques com per part dels homes negres. Aquest enfocament va ser adoptat posteriorment pels estudis sobre discapacitat, convertint-se alhora en un context de recerca important en moltes disciplines de les ciències socials així com en un principi vinculant a l'hora de definir tant l'educació inclusiva com la intercultural. Per tant, la interseccionalitat és un element essencial per descriure el fenomen de la diversitat humana a l'educació, considerada des d'una perspectiva intercultural.

10

Al manual *Human Diversity in Education: An Intercultural Approach* (Cushner, McClelland, Safford, 2022), reimprès en nombroses ocasions, l'assumpte en qüestió és considerat en el marc del canvi social, i es ressalten com a aspectes clau el multiculturalisme i la globalització, i les aules i les escoles són tractades com a **cruïlles culturals**. En els capítols següents, els autors assenyalen els fenòmens que s'entrecreuen en la realitat escolar i social: raça i ètnia, nacionalitat i regió, llengua, pluralisme religiós a les aules seculars, edat i estat de desenvolupament, l'aparició de la diversitat de gènere i sexual, la constant de capacitat/discapacitat i la dimensió sanitària.

L'enfocament interseccional és una garantia necessària per tal de no ignorar els perills de no entendre que la diversitat és, sobretot, una característica de l'ésser humà com a individu. Combinar la internacionalització amb la integració exigeix tenir en compte altres dubtes i objeccions relacionades amb l'aplicació de la inclusió a l'educació i altres aspectes de la vida social.

3. Diversitat d'estudiants

Basat en el Manual de Formadors DITE 4. INTERNACIONALITZACIÓ DE L'ENSENYAMENT I L'APRENTATGE per Anna Basińska

L'escola ha de ser un lloc on tots sentin que hi pertanyen. L'ambient d'aprenentatge en un context internacionalitzat ha de ser inclusiu, ja que la diversitat de l'alumnat en aquest entorn pot ser encara més gran. Això pot representar un desafiament per al docent i veure's obligat/da a modificar les estratègies d'ensenyament perquè tot l'alumnat pugui beneficiar-se de la lliçó. La diversitat pot ser molt valuosa per al procés d'aprenentatge.

11

Figura 2. Roda de la diversitat. Font: <https://www.usydanthology.com/2019/04/12/iodens-wheel-of-diversity/>

De quina forma pot ser divers l'alumnat?

- Diversitat de gènere: la diversitat de gènere abasta l'alumnat que s'identifica com a home, dona o no binari. Reconèixer i respectar les diverses identitats i expressions de gènere fomenta un entorn d'aprenentatge inclusiu i segur.
- Diversitat de capacitat física: l'alumnat pot tenir diferents capacitats, discapacitats o necessitats d'aprenentatge. L'objectiu de les pràctiques d'educació inclusiva és proporcionar suport, adaptació i modificacions per garantir la seva participació i el desenvolupament acadèmic i social.
- Diversitat racial: l'alumnat de diferents orígens culturals i ètnics aporten perspectives, tradicions i idiomes únics a l'aula. Aquesta diversitat fomenta la comprensió intercultural.
- Diversitat d'orientacions i identitats sexuals.
- Diversitat d'edats.

El gràfic circular exterior inclou totes les característiques sobre les quals tenim un cert control i que durant la vida poden canviar. Algunes d'aquestes característiques poden configurar els processos a l'aula. Una és l'educació relacionada amb la diversitat

lingüística de l'alumnat. L'alumnat pot tenir diferents nivells de competència lingüística, o ser bilingües/multilingües. Aquesta diversitat planteja oportunitats per aprendre idiomes i fomenta la valoració de les diferents capacitats lingüístiques. Una altra característica important és la renda, és a dir, el nivell d'ingressos, la qual està relacionada amb la diversitat socioeconòmica de l'alumnat. La diversitat socioeconòmica influeix en l'accés als recursos i a les experiències vitals. Reconèixer i abordar les diferències socioeconòmiques pot contribuir a garantir la igualtat d'oportunitats per a tot l'alumnat. La neurodiversitat (incorporada com a "forma de pensar" al gràfic de la roda de la diversitat) reconeix i valora les variacions naturals de les condicions neurològiques i les capacitats cognitives. L'alumnat amb estils d'aprenentatge diversos, diferències d'atenció o determinades condicions neurològiques contribueixen amb fortaleces i perspectives úniques al voltant de l'aprenentatge.

12

Punts de debat:

- Com pot un/a docent apreciar la diversitat i utilitzar-la en un context d'aprenentatge internacionalitzat?
- Com pot un/a docent explorar els coneixements i l'experiència previs de tot l'alumnat?
- Com pot un/a docent incloure i escoltar les veus de tot l'alumnat?

4. Comunicació intercultural

Basat en el Manual de Formadors DITE 5. COMUNICACIÓ INTERCULTURAL per Anna Linka i Joanna Domagała

En el marc del concepte de comunicació intercultural és important explicar les diferències entre el multiculturalisme i l'interculturalisme. Les diferències entre aquests dos conceptes es mostren en el següent quadre.

MULTICULTURALISME	INTERCULTURALISME
Un estat en què resideixen en un mateix territori grups pertanyents a diferents cultures i diferents grups nacionals, ètnics, religiosos, etc.; la qual cosa no vol dir que estableixin relacions entre si. Si hi ha contacte entre aquests grups, sol ser per casualitat i degut a condicions econòmiques favorables que ho permeten.	Un estat en què diferents grups nacionals, ètnics, religiosos, etc., resideixen en un mateix territori i entaulen interaccions obertes, regulars i duradores entre si, acompanyades d'intercanvis i respecte mutu dels valors i normes. Els/les habitants de l'entorn intercultural no es limiten a contactes forçats per la proximitat física, sinó que coexisteixen i cooperen en diversos àmbits, intentant resoldre tensions i conflictes negociant postures.
Integració a l'esfera pública: la llei protegeix contra la discriminació	Integració a l'esfera privada: les interaccions duradores i igualitàries a l'esfera privada protegeixen contra la discriminació
Activitats (institucionals) "de dalt a baix": iniciatives "de dalt a baix"	Activitats "de baix a dalt": interaccions interpersonals al sector privat, adoptant iniciatives "de baix a dalt".
Estar l'un al costat de l'altre	Estar junts
Les relacions culturals vistes a través del prisma dels grups i els seus estats. La idea d'una trobada de cultures.	Les relacions culturals vistes a través del prisma d'individus culturalment diferents que interactuen entre si. La trobada entre individus implica la trobada entre cultures.
Permetre una expressió limitada de la identitat cultural per evitar el conflicte cultural, mentre es posa l'accent en què tenen en comú els diferents grups que resideixen en una mateixa zona (oportunitat de participar en l'esfera pública: legislació, institucions que determinen els drets i obligacions dels residents).	El conflicte es considera un factor inevitable i necessari per a la trobada entre cultures. L'obertura a aquest conflicte com a factor que garanteix el desenvolupament és necessària. L'objectiu de l'educació intercultural i la formació intercultural és precisament aprendre a fer front als conflictes culturals i a negociar significats i posicions culturals diferents.
L'objectiu real: difuminar i assimilar les diferències culturals.	Les diferències es tracten com un factor que activa el desenvolupament social, polític i econòmic.
El resultat: segregació cultural	El resultat: integració cultural

13

Quadre 2. Multiculturalisme vs. Interculturalisme. Basat en Grzybowski P. (2008), "Edukacja europejska – od wielokulturowości ku międzykulturowości", Kraków^[4].

En el marc dels conceptes que promouen el multiculturalisme, la cultura es tracta com un fenomen relativament constant atribuït a grups socials (ètnics, nacionals, religiosos). Per tant, això condueix a la separació de grups en una societat multicultural i al seu funcionament un al costat de l'altre. Per contra, en la concepció intercultural de la cultura, aquesta es defineix com un fenomen dinàmic, creat per individus i grups en el

curs de la comunicació. En viure en una societat multicultural, els individus poden triar de quina cultura adoptaran les maneres d'actuar i resoldre problemes. En aquest sentit, els/les representants de diferents grups culturals interactuen entre si de forma regular creant així noves qualitats culturals. En aquest enfocament de la cultura, tothom pot formar part d'un grup o minoria cultural. A més, a l'àmbit de la interculturalitat s'han afegit àrees de la cultura que no s'hi havien inclòs fins ara.

4.1. La metàfora de l'iceberg

14

Edward Hall (1976) va desenvolupar l'analogia de l'iceberg de la cultura. Si la cultura d'una societat és la punta de l'iceberg, hi ha alguns aspectes que són visibles per sobre de l'aigua, però hi ha una porció molt més gran que s'amaga sota la superfície.

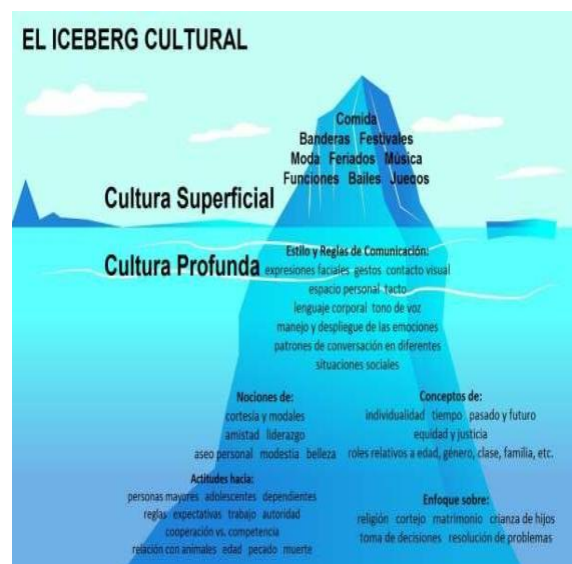

Figura 3. L'iceberg cultural. Font: <https://bccie.bc.ca/wp-content/uploads/2020/09/cultural-iceberg.pdf>

La part externa o conscient de la cultura és allò que podem veure i és la punta de l'iceberg: aquesta punta inclou comportaments i algunes creences. La part interna o subconscient de la cultura està per sota de la superfície d'una societat i inclou algunes creences i els valors i els patrons de pensament inherents al comportament (Hall, 1976).

Hall suggereix que l'única manera de conèixer la cultura interna dels altres és participant activament a la seva cultura. Quan entrem per primer cop en una cultura nova, només els comportaments més evidents són aparents. A mesura que es passa més temps en aquesta nova cultura, descobrim les creences, els valors i els patrons de pensament subjacents que dicten el comportament.

Aquest model ens mostra que no podem jutjar una nova cultura basant-nos només en allò que veiem quan tenim una primera trobada amb aquesta. Hem de dedicar temps a conèixer els individus d'aquesta cultura i interactuar-hi. Només així podrem descobrir els valors i les creences subjacents al comportament d'aquesta societat (Hall, 1976). Es podria pensar en termes de cultura superficial i cultura profunda, mentre que els elements ocults sota la superfície són molts més i influeixen en el nostre comportament.

Punts de debat:

- Què significa per a cadascun/a de nosaltres formar part d'un determinat grup cultural?
- Com som influenciats i informats pels nostres grups culturals?
- Com revisem les nostres "lents culturals", les quals influeixen de manera oberta i encoberta les nostres normes, comportaments, suposicions i expectatives?

5. La necessitat d'internacionalització en la formació docent

Basat en el Manual de Formadors DITE 6. Internacionalització de la Formació de professorat per Anna Basińska i Uwe Brandenburg

La globalització escurça les distàncies i apropa la diversitat cultural i el contacte intercultural a la vida quotidiana de les persones. A conseqüència de la globalització, experimentem fenòmens com ara la migració, la mobilitat i la diversitat cultural i social: tot això impacta en els desafiaments de les aules modernes. Alhora, som conscients que el professorat transmet valors i actituds i té un gran poder per canviar el món; i el món actual necessita professorat que compregui el món globalitzat i intercultural i que sigui capaç de preparar els seus estudiants per desenvolupar-se en aquest.

16

Les institucions de formació de professorat tendeixen a centrar-se a preparar els professors i professores per a les escoles de les comunitats properes a les seves institucions i ignoren el fet que hauríem de formar part de les professions globals (no locals) d'ensenyament i formació de professorat. Això és degut principalment al fet que totes les polítiques, documents i reglaments relatius a les qualificacions requerides al professorat per exercir s'estableixen en l'àmbit nacional.

Per tant, el nivell d'internacionalització a la formació inicial del professorat variarà d'un país a un altre. Hi ha països que han implementat una estratègia d'internacionalització d'alt nivell a la formació inicial del professorat. Per exemple, a Florida, els EUA, cada candidat a docent s'ha de formar en multilingüisme (sigui estudis de postgrau o un ampli mòdul d'estudis pedagògics), mentre que a Polònia, en el procés de formació docent, tot just comencen a sorgir les primeres reflexions sobre com dotar el futur professorat amb eines per treballar amb estudiants estrangers (a conseqüència del gran nombre de nens refugiats procedents d'Ucraïna que han arribat a les escoles poloneses). La internacionalització de les escoles no és només una resposta a les necessitats de l'alumnat immigrant, sinó també un valor afegit tant per al professorat i el personal de les escoles com per a l'alumnat nadiu i els seus pares i mares, ja que permet fer front als reptes del món modern i obrir nous espais i oportunitats d'aprenentatge.

Una altra força motriu de la internacionalització en l'àmbit de l'educació de gran abast és el **factor de comparació**. Cada cop són més populars els rànquings internacionals sobre eficàcia dels sistemes educatius basades en proves per avaluar determinades competències escolars dels estudiants de tot el món (vegeu PISA - Programa per a l'Avaluació Internacional d'Alumnes). Els responsables de les polítiques educatives

utilitzen cada cop més aquests resultats com a punt de referència clau per prendre decisions sobre l'educació als seus països. Per exemple, podem esmentar el fenomen relacionat amb «la moda» del model educatiu finlandès (és a dir, en poques paraules, sense notes, sense deures, sense exàmens per a l'alumnat), que va aparèixer després que un dels estudis de PISA demostrés que l'alumnat de Finlàndia obtenen millors resultats en comparació amb altre alumnat del món.

Kissock & Richardson (2010) van revisar diversos estudis dels quals van extreure els beneficis d'estudiar a l'estranger en la formació de professorat. Tot i això, som conscients que podem aconseguir els mateixos resultats o fins i tot més utilitzant l'estratègia de la internacionalització a casa. A continuació, s'exposen els beneficis d'internacionalitzar el futur professorat segons Kissock i Richardson. Algunes experiències d'internacionalització:

17

- Fomentar el creixement personal dels docents important en les àrees d'autoestima, independència i creixent consciència de la necessitat de conèixer més sobre els altres en el món.
- Ajudar a comprendre les diferències culturals.
- Desenvolupar consciència sobre les diferents maneres d'abordar i reflexionar sobre els problemes.
- Contribuir a canviar les visions, creences i suposicions de l'alumnat sobre el món.
- Fomentar el sentit del professionalisme i la comprensió de les diferències culturals.
- Ensenyar l'alumnat a afrontar de manera efectiva les diverses necessitats de la societat.
- Desenvolupar la flexibilitat, l'obertura i la capacitat per promoure la interdependència intercultural a les aules futures.
- Contribuir a la comprensió de la naturalesa més àmplia de l'ensenyament com a professió global.
- Ajudar a entendre que les aptituds i qualitats bàsiques d'un professor/a eficaç són universals
- Facilitar el guanyar confiança en el desenvolupament de dimensions internacionals en l'àmbit laboral del mateix alumnat¹.

¹ Craig Kissock & Paula Richardson (2010) Calling for action within the teaching profession: it is time to internationalize teacher education, Teaching Education, 21:1, 89-101, DOI: 10.1080/10476210903467008, p. 7-8.